

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/19/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3221200796
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3221200796.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v právnej veci navrhovateľky: Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, zastúpenej JUDr. Marekom Pavlíkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Nám. sv. Anny 361/20 a osoby povinnej platiť výživné: V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o., so sídlom Bratislava, Dunajská 12, IČO: 47 238 526, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľky a osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1Pc/29/2021-333 zo dňa 03. decembra 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil povinnosť osobe povinnej platiť výživné - V. Q. (otcovi navrhovateľky) s účinnosťou od 03.08.2021 prispievať na výživu navrhovateľky sumou 530 eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky. Výrokom II. uložil osobe povinnej platiť výživné povinnosť zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 03.08.2021 do rozhodnutia súdu vo výške 786,50 eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 70 eur, ktoré sú splatné s bežným výživným až do úplného zaplatenia s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Vo výroku III. súd uviedol, že týmto mení rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1P/94/2017 zo dňa 16.01.2018, právoplatný dňa 19.01.2018, v časti určenia vyživovacej povinnosti otca voči navrhovateľke. Výrokom IV. vo zvyšnej časti návrh zamietol a výrokom V. súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1 Zákona o rodine a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Uviedol, že navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti zo strany jej otca zo sumy 335 eur mesačne na sumu 700 eur mesačne od podania návrhu. Návrh odôvodňovala tým, že v školskom roku 2020/2021 ukončila strednú školu a pokračuje v štúdiu na vysokej škole - R. dramaturgie a predstavenia v R., pričom dva semestre ju budú stáť na školnom 8.550 britských libier, v apríli 2021 uhradila zálohovú platbu v sume 500 britských libier. Má zvýšené výdavky na ubytovanie v sume 480 britských libier mesačne, na dopravu v P., stravu, materiály do školy, oblečenie, drogériu, telefón a pod. Súd po preskúmaní súčasných finančných, majetkových a zárobkových schopností otca navrhovateľky a aktuálnych nevyhnutných životných potrieb a nákladov navrhovateľky dospel k záveru, že súčasná výška vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky na navrhovateľku v sume 335 eur mesačne je nedostačujúca, teda, že potreba zmeny výšky vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky na navrhovateľku je odôvodnená. Súčasne dospel k záveru, že vzhľadom k zisteným pomeroch, k

schopnostiam a možnostiam otca navrhovateľky nie je možné tohto zaviazat' k plneniu vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke v sume 700 eur, tak ako to žiadala navrhovateľka v návrhu, a to s poukazom na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k sestre navrhovateľky - dvojčaťu, ktorá taktiež súčasne žiadala o zvýšenie vyživovacej povinnosti zo súčasných 265 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne, ale aj s poukazom na ďalšie oprávnené mesačné výdavky, ktoré súd zohľadnil pri rozhodovaní. Súd konštatoval, že v čase určenia poslednej výšky výživného na navrhovateľku, a to rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 16.01.2018, č.k. 1P/94/2017, bola navrhovateľka maloletá, mala XX rokov, študovala v X. ročníku B. v C.. Matka navrhovateľky pracovala ako samostatne zárobkovo činná osoba v oblasti administratívnych a účtovníckych prác a otec navrhovateľky bol živnostníkom s hrubým mesačným príjmom cca 2.000 až 2.500 eur mesačne. Zároveň bol jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti V.. Aktuálne navrhovateľka žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou a sestrou, avšak v súčasnosti študuje v zahraničí, vo M. a jej mesačné výdavky predstavujú 1.060 eur mesačne. Tieto pozostávajú zo školného vo výške 9.671 eur, ktoré uhradila dvoma splátkami v júli 2021, z ubytovania vo výške 1.682 eur, ktoré uhradila jednorazovo v auguste 2021, zo stravy vo výške 170 eur mesačne, zo školských materiálov cca 17 eur mesačne, oblečenia, drogérie, kozmetiky vo výške 117 eur mesačne a platieb za mobil vo výške 17 eur mesačne. Otec navrhovateľky má príjem zo živnosti a taktiež je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti. Zo živnosti mal v r. 2019 príjem cca 750 eur mesačne a v r. 2020 dosiahol stratu 3.662,27 eur, ako jediný spoločník a konateľ mal podľa daňového priznania v r. 2020 zisk 8.144,30 eur. Za obdobie od novembra 2020 do októbra 2021 bol samostatne zárobkovo činnou osobou V. vyplatený príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ vo výške 6.600 eur. Otec navrhovateľky pritom svoje mesačné výdavky deklaroval vo výške 1.803 eur mesačne s tým, že v spoločnej domácnosti žije so súčasnou manželkou. Súd konštatoval, že pokiaľ ide o aktuálne pomery, v súčasnosti je navrhovateľka oproti poslednej úprave výživného už plnoletá, má XX rokov a je študentkou denného štúdia základného kurzu herectva na vysokej škole v Londýne. Nie je teda schopná sama sa živiť, pretože sa sústavne pripravuje na výkon budúceho povolania. Ide o formu denného štúdia na vysokej škole v zahraničí, ktoré štúdium súd vzhľadom na jeho povahu, rozsah a úroveň považoval za rovnocenné so štúdiom na vysokej škole v Slovenskej republike, a to s poukazom na rozhodnutie Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR zo dňa 27.10.2021. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že navrhovateľka je súčasne konateľkou v obchodnej spoločnosti J. V., založenej matkou navrhovateľky ako jedinou spoločníčkou tejto spoločnosti dňa 28.08.2021. Na strane navrhovateľky nastala teda oproti poslednej úprave výživného významná zmena spočívajúca v zmene štúdia, keď už nie je študentkou gymnázia, na ktoré dochádzala denne a žila v spoločnej domácnosti s matkou a sestrou, ale študuje na vysokej škole v P., kde aj dlhodobo býva. Mesačné náklady navrhovateľky na život v P. sú vo výške 1.060 eur mesačne. Pokiaľ ide o príjem navrhovateľky zo živnosti, súd kladne hodnotil snahu navrhovateľky samej sa podieľať na svojich životných nákladoch, keď živnosť prevádzkovala od 15.01.2021 do 31.08.2021, teda v súčasnosti už príjem z nej nedosahuje. Zároveň súd zistil, že v období od marca 2021 do júla 2021 jej bol vyplatený príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ v celkovej výške 3.840 eur. Súd poznamenal, že navrhovateľka žiadala určiť výšku vyživovacej povinnosti až od 03.08.2021, kedy jej už tento príspevok vyplácaný nebol. Nemala príjem ani zo živnosti, ktorú k 31.08.2021 ukončila a preukázateľne jej už v priebehu mesiaca august 2021 vznikali výdavky súvisiace so zabezpečením jej štúdia v P. Súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že pomery na strane matky navrhovateľky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti sa od poslednej úpravy výživného podstatne nezmenili, naďalej pracuje ako SZČO v oblasti administratívnych prác a účtovníctva. Je jedinou spoločníčkou v obchodnej spoločnosti J. a dosahuje priemerný hrubý mesačný príjem cca 2.400 eur mesačne, z ktorého hradí všetky nevyhnutné výdavky. Súd pri určení výšky zvýšenia vyživovacej povinnosti v sume 530 eur mesačne vychádzal z preukázaných výdavkov navrhovateľky vo výške 1.060 eur mesačne na život v P., kde sa dlhodobo zdržiava už od septembra 2021. Náklady na spoločnú domácnosť, ktorú zdieľa s matkou a sestrou, súd pri posudzovaní nároku navrhovateľky nezohľadnil, keďže sa v tejto domácnosti v súčasnosti dlhodobo nezdržiava a celé jej náklady na bývanie predstavujú náklady na ubytovanie, ktoré dlhodobo využíva v P.. Preto súd určil vyživovaciu povinnosť otca k navrhovateľke v sume 530 eur mesačne, čo je polovica životných mesačných nákladov navrhovateľky v P., pričom v rovnakom rozsahu má vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke jej matka. Súd pri posudzovaní ďalších možných príjmov na strane otca zohľadnil skutočnosť, že otec v rámci doposiaľ nevyporiadaného BSM s matkou navrhovateľky užíva nehnuteľnosti patriace do BSM, z prenájmu ktorých má príjem, a to aj po zohľadnení nákladov, ktoré na údržbu týchto nehnuteľností vynakladá, pričom tvrdil, že výška tohto jeho ďalšieho mesačného príjmu je v sume 650 eur mesačne. Ďalej súd zohľadnil osobné vlastníctvo otca navrhovateľky k strelným zbraňami v obstarávacej cene cca 2.500 eur. Napokon zohľadnil vlastníctvo v obchodnej spoločnosti otca navrhovateľky, ktorej

je jediným spoločníkom, k stavebným strojom, ktoré predstavujú majetok vyššej hodnoty vo vlastníctve otca navrhovateľky (resp. vo vlastníctve obchodnej spoločnosti, ktorej je jediným spoločníkom), pričom sú možnosti otca na prenájom týchto strojov bezpredmetné, podstatné je, že ich vlastní, teda môže s nimi disponovať, prenajímať ich alebo ich predať. V súvislosti s mesačnými výdavkami otca navrhovateľky, ktoré vyčíslil vo výške 1.803 eur, súd dodal, že nemal za preukázané všetky deklarované výdavky a niektoré z výdavkov otca nezohľadnil, keďže vyživovacia povinnosť otca k navrhovateľke predchádza zohľadneniu týchto výdavkov (napr. výživné na súčasnú manželku otca, resp. matku otca). Náklady na bývanie otca zohľadnil iba v polovičnej výške, s poukazom na spolužitie so súčasnou manželkou a pri určení výšky vyživovacej povinnosti vzal do úvahy súčasne s týmto konaním prebiehajúce konanie o zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k sestre navrhovateľky zo sumy 265 eur na sumu 400 eur mesačne. Súd rovnako vzal do úvahy skutočnosť, že otcov mesačné výdavky, ktoré súd považoval za oprávnené vynaložené, prevyšujú jeho mesačný príjem. Otec navrhovateľky pritom pri výsluchu tvrdil, že chýbajúce finančné prostriedky si je nútený požičiavať, pričom v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 1Pc/30/2021 o zvýšenie výživného voči sestre navrhovateľky preukázal, že si tieto požičiaval od fyzickej osoby prostredníctvom zmlúv o pôžičke v celkovej sume 36.500 eur v časovom období od 15.02.2019 do 11.11.2021. Súd však zistil, že osoba, ktorá mala finančné prostriedky požičiavať, je totožná s jeho súčasnou manželkou, čo s poukazom na tvrdenie otca navrhovateľky, že má popri vyživovacej povinnosti k svojim dvom dcéram vyživovaciu povinnosť aj voči súčasnej manželke, ktorá je nezamestnaná a odkázaná na jeho výživu, vyznieva minimálne nedôveryhodne. Súd vzhľadom k týmto skutočnostiam vyhovel návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného a toto zvýšil zo sumy 335 eur na sumu 530 eur mesačne, a to od podania návrhu, keďže už v tomto čase navrhovateľka vynakladala finančné prostriedky na zabezpečenie si bývania a štúdia v P.. Zameškané výživné od 03.08.2021 do rozhodnutia súdu vo výške 786,50 eur mesačne súd povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 70 eur spolu s bežným výživným. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala zvýšenia výživného vo vyššej sume ako v sume 530 eur mesačne, vo zvyšnej časti nároku súd návrh zamietol s poukazom na odôvodnené majetkové a zárobkové schopnosti otca navrhovateľky, jeho nevyhnutné životné náklady, ako aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca navrhovateľky. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote prostredníctvom právnych zástupcov odvolanie osoba povinná výživou - otec navrhovateľky, ako aj navrhovateľka.

3. Otec navrhovateľky žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Poukázal na to, že v čase podania návrhu na zvýšenie výživného, teda dňa 03.08.2021 podľa výpisu zo živnostenského registra vykonávala navrhovateľka podnikateľskú činnosť, živnostenské oprávnenie jej zaniklo ku dňu 31.08.2021, preto nesúhlasil s návrhom navrhovateľky, aby bolo výživné určené odo dňa podania návrhu, keďže v tom čase existovali na strane navrhovateľky podmienky odôvodňujúce zánik vyživovacej povinnosti a nie naopak. Navrhovateľka je pritom stále konateľkou spoločnosti J., s čím sa súd náležite nevyporiadal. Podľa jeho názoru navrhovateľka nebola prijatá na denné štúdium, ale ide iba o kurz herectva, nie je teda zrejmé, či ide z hľadiska právneho o trvalú a sústavnú prípravu na budúce povolanie. Súd neposudzoval výšku príjmov navrhovateľky, hoci za obdobie od marca 2021 do júla 2021 poberala príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ vo výške 3.840 eur, čo je 960 eur mesačne. Podľa jeho názoru súd nedostatočným spôsobom zohľadnil preukázateľný pokles jeho príjmov, a teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Pri určovaní výšky výživného súd v rámci odôvodnenia rozhodnutia neuviedol celkovú výšku príjmov na strane povinného z vyživovacej povinnosti, z ktorej pri určení výšky výživného vychádza. Nie je pravdou, že má ďalší príjem z prenájmu nehnuteľností vo výške 650 eur, keďže ide o príjem spoločnosti V., ktorý už bol zohľadnený súdom z daňového priznania za r. 2020 a bol premietnutý už v sume 8.144,30 eur. Tento príjem navyše nie je príjmom čistým a súd mal vychádzať z príjmu, ktorý podnikateľský subjekt V. B.. dosahuje po zdanení. Pokiaľ ide o osobné vlastníctvo k strelným zbraňam v obstarávacej cene cca 2.500 eur, uviedol, že tieto dostal darom počas trvania manželstva s matkou navrhovateľky a teda neboli obstarané ním. Preto nesúhlasí so záverom súdu, že strelné zbrane je potrebné považovať za jeho majetok vyššej hodnoty. Rovnako, pokiaľ ide o stavebné stroje, nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že tieto predstavujú majetok vyššej hodnoty v jeho vlastníctve, keďže tieto stroje sú staré a momentálne sú na 80 % nefunkčné. Namietal ďalej, že z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, ktoré výdavky súd považoval u neho za nevyhnutné a naopak, ktoré považoval za nie nevyhnutne vynaložené. Súd taktiež nezohľadnil, že počas manželstva s matkou navrhovateľky si vzali úver, ktorý spláca výlučne

on vo výške 527,65 eur. V odvolaní otec navrhovateľky poukázal na viacerú judikatúru Ústavného súdu Českej republiky, podľa ktorej je potrebné rozlíšiť prípady, keď sa rozhoduje o výživnom na plnoleté dieťa a o výživnom na dieťa maloleté.

4. Navrhovateľka sa podaným odvolaním domáhala zrušenia veci a vrátenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Bola toho názoru, že je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, keď súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Počas konania navrhla dôkaz, a to aby súd ustanovil znalca z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, odvetvie kontroling, za účelom zistenia príjmov a výdavkov otca v podnikateľskej činnosti a posúdenie účelnosti výdavkov vynaložených v súvislosti s podnikaním. Súd tento dôkaz nevykonal a nemal k dispozícii tak informácie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a teda či celkový príjem otca navrhovateľky vykázaný len prostredníctvom predložených daňových priznaní za rok 2019 a 2020 a účtovných závierok zodpovedá jeho reálnemu príjmu. Ona od svojej matky vie, že jej otec ako dlhoročný podnikateľ si pravidelne optimalizoval svoje daňové povinnosti a je namieste sa domnievať, že sa tak stalo aj za účtovný rok 2019 a 2020, keď súd navyše zistil, že mu bol poskytnutý príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“, pričom za obdobie od novembra 2020 do októbra 2021 mu bol vyplatený príspevok spolu vo výške 6 600 eur. Jej otec sa v konaní účelovo bránil, keď na otázku, či má možnosť vyššieho zárobku odpovedal, že mu to stačí tak, ako je to v súčasnosti, čo je veľmi prekvapivé, keď podľa jeho slov si na bežné výdavky musí požičovať a navyše je v daňovej strate. Namietala, že neboli zohľadnené príjmy otca dosiahnuté v účtovnom roku 2021 (obdobie od 1 - 11/2021). Súd taktiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP), keď nezohľadnil záver znaleckého posudku č. 143/2021 Ing. Ivana Dobiáša o stanovení všeobecnej hodnoty nájmu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. A. za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2020. Tieto nehnuteľnosti otec užíva výlučne sám, má pre seba všetky úžitky. Je jeho slobodným rozhodnutím, že z týchto nehnuteľností prenajíma iba dva byty a jeden nebytový priestor, ostatné priestory neprenajíma, ale užíva ich sám, a to iba pre svoje súkromné alebo aj podnikateľské potreby.

5. Navrhovateľka sa zároveň vyjadrila aj k podanému odvolaniu otca. Súhlasila, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, avšak z dôvodov, ktoré uvádzala vo svojom odvolaní. Poukázala na to, že ona podala návrh na zvýšenie výživného 03.08.2021 z dôvodu, že už nemala žiadny príjem zo živnosti a túto logicky ukončila. Úvahy jej otca o zániku jeho vyživovacej povinnosti voči nej nemajú oporu v skutkovom stave. Pokiaľ otec namietal existenciu jej oprávnených výdavkov spojených s jej prípravou na budúce povolanie a spochybňuje štúdium ako také, uviedla, že pokiaľ by sa otec o ňu zaujímal, vedel by, že sa už roky venuje divadlu a preto výber štúdia je v jej prípade pokračovaním v jej doterajších aktivitách v oblasti umenia a divadla. Ona riadne zdokladovala a preukázala, že pokračuje v príprave na svoje budúce povolanie štúdiom v zahraničí. Uviedla, že spochybňovanie oprávnených výdavkov zo strany otca je nenáležité, keď súd v jej neprospech nezohľadnil výšku preukázateľne uhradeného školného 9 671 eur. Poukázala na potrebu podrobného preskúmania príjmov a výdavkov otca. Nesúhlasila s tvrdením otca, že oblasť stavebníctva bola oblasťou najviac postihnutou pandémiou. Pokiaľ by podnikal v oblasti gastronómie a cestovného ruchu, potom by jeho obrana mala dotyk s realitou. Pokiaľ otec namietal, že ho nekontaktuje a nemá o neho záujem, vyvstáva tu otázka, či on má o ňu záujem ako o svoju dcéru. Ona sa jeho pozornosti za posledné roky nedočkala a za takýto jeho ľahostajný prístup možno očakávať iba také správanie, aké sám predvádza.

6. Otec navrhovateľky v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky a k jej vyjadreniu uviedol, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil výšku jeho príjmov a ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia, s návrhom právneho zástupcu navrhovateľky na ustanovenie znalca do konania sa náležitým spôsobom vypořiadal. Uviedol, že príjmy a výdavky, ktoré mal v roku 2019 sú pre toto konanie irelevantné, keďže súd pri rozhodovaní vychádza vždy z aktuálneho stavu a nie z období, ktoré tomuto predchádzali. Odmietol tvrdenie navrhovateľky, že by si optimalizoval daňové povinnosti. To, že dostal príspevok „Prvej pomoci“ iba preukazuje fakt, že bol uznaný ako oprávnená osoba požadovať pomoc, keďže jeho príjmy preukázateľne v dôsledku pandémie poklesli. K skutočnostiam ohľadne príjmu z prenájmu nehnuteľností zopakoval svoju argumentáciu uvedenú v jeho odvolaní. To, že niektoré nehnuteľnosti nie sú prenajímané je spôsobené tým, že jednoducho nie je po nich dopyt. Pokiaľ ide o zrušenie živnostenského oprávnenia navrhovateľkou, zopakoval, že zrušenie živnostenského oprávnenia bolo účelové a špekulatívne, keď v danom čase už podala návrh

na zvýšenie výživného. Podľa jeho názoru, konateľa spoločnosti je treba považovať za samostatne zárobkovo činnú osobu a navrhovateľka tak spĺňa predpoklady v zmysle Zákona o rodine na to, aby sa samostatne živila. Za spornú považoval skutočnosť, že súd priznal navrhovateľke výživné od 03.08.2021, pričom navrhovateľka súdu do konania predložila iba potvrdenie o prijatí na kurz herectva, pričom je nespochybniteľné, že rozhodnutie o prijatí na kurz herectva nepreukazuje, že plnoleté dieťa je študentom vysokej školy dennou formou štúdia, ktorým sa de iure stáva až po absolvovaní zápisu do 1. ročníka. V čase, keď podávala návrh, nenastúpila na kurz herectva v P., a to je dôvod, prečo relevantným spôsobom nepredložila výdavky s tým spojené. Záverom dodal, že stavebníctvo bolo jednou z najviac postihnutých oblastí v dôsledku pandémie. Pokiaľ ide o vzťah s navrhovateľkou, uviedol, že túto opakovane kontaktoval, táto na to žiadnym spôsobom nereagovala.

7. Navrhovateľka v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že trvá v plnom rozsahu na jej odvolaní a na ňou uvedených odvolacích dôvodoch. Zopakovala svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní, ako aj skutočnosti uvádzané v jej prvom vyjadrení a na týchto v plnom rozsahu zotrvala. Bez opory v skutkovom stave, či v právnej úprave považovala úvahy otca o zániku jeho vyživovacej povinnosti k nej z dôvodu jej príjmu zo živnosti v podobe príjmu z projektu „Prvá pomoc“. Otcovi nič nebránilo, aby takýto návrh podal, pokiaľ tak neurobil, svedčí to len o tom, že ani sám neverí, že jeho argumentácia môže byť úspešná. Uviedla, že oprávnené výdavky boli ňou tvrdené v rozsahu, v akom vedela tieto preukázať a boli aj preukázané. Tieto výdavky nezačali vznikať až dňom zápisu do 1. ročníka, ale v priebehu mesiaca august 2021, resp. aj na tento mesiac. Výdavky deklarované na spoločnú domácnosť v Rybanoch považuje za plne relevantné, keďže z 12 mesiacov je v Rybanoch približne 6 mesiacov do roka.

8. Otec v ďalšom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky uviedol, že toto v úplnom rozsahu nereaguje na jeho argumentáciu uvedenú v predchádzajúcom podaní a obsahuje iba niektoré tvrdenia navrhovateľky, ktoré sú navyše povytýhané z kontextu. Poukázal na svoju výpoveď dňa 14.10.2021, z tejto výpovede jasne vyznelo, že ak by sa rozhodol, že zamestná viac ľudí za stavu, kedy počas roka 2020 preukázateľne nemal takmer žiadne zákazky a teda žiadne príjmy, bral by na seba neprímerané riziká pod hrozbou finančnej a majetkovej straty. V ostatnej časti vyjadrenia otec zdôraznil svoju argumentáciu ohľadne výdavkov navrhovateľky, jeho príjmu z prenájmu nehnuteľností, postavenia navrhovateľky ako samostatne zárobkovo činné osoby, zvýšenie výživného od 03.08.2021.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

10. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

12. Podľa § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

13. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodnutia a v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností, či už na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Rozumieme ňou takú zmenu v pomeroch subjektov právneho vzťahu, ktorá výrazne ovplyvňuje ich majetkové pomery a príjmy, resp. výdavky na potreby. Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča a v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti uvedených v § 62 Zákona o rodine. V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, existujúcu úpravu výživného zmení.

14. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že o vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľke bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 1P/94/2017 zo dňa 16.01.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.01.2018, vo výške 335 eur mesačne. V tej dobe bola navrhovateľka maloletou, mala XX rokov a študovala X. ročník X.. Matka navrhovateľky bola samostatne zárobkovo činnou osobou v oblasti administratívnych a účtovných prác, otec navrhovateľky bol živnostníkom s hrubým mesačným príjmom 2 000 až 2 500 eur; taktiež bol spoločníkom obchodnej spoločnosti V. Otec mal ešte vyživovaciu povinnosť k sestre navrhovateľky (dvojčaťu) v sume 265 eur mesačne.

15. V danej veci súd prvej inštancie po preskúmaní majetkových a zárobkových schopností otca navrhovateľky a konštatovania aktuálnych nevyhnutných životných potrieb a nákladov navrhovateľky dospel k záveru, že súčasná výška vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky k navrhovateľke v sume 335 eur mesačne je nedostatočná a je odôvodnená potreba zmeny výšky vyživovacej povinnosti. Súd vychádzal predovšetkým zo zmeny u navrhovateľky, ktorá začala študovať na vysokej škole v zahraničí, vo M., v dôsledku čoho došlo nepochybne k nárastu jej mesačných výdavkov. Súd na druhej strane konštatoval, že majetkové a finančné pomery otca sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti podstatne nezmenili, avšak za súčasnej majetkovej a finančnej situácie po zohľadnení ďalšej vyživovacej povinnosti k druhej plnoletej dcére, aktuálne zvýšenej zo sumy 265 eur na sumu 300 eur, možno otcovi zvýšiť vyživovaciu povinnosť iba na sumu 530 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, t.j. od 03.08.2021, keď mal súd nepochybne preukázaný vznik zvýšených nákladov navrhovateľky na zabezpečenie jej zahraničného štúdia.

16. Ako je zrejmé z výsledkov vykonaného dokazovania, navrhovateľka od septembra 2021 študuje na vysokej škole v P.. Z oznámenia vysokej školy T. z 05.05.2021 mal súd preukázané, že splnila všetky podmienky na štúdium na tejto škole v programe D. pričom výška školného je 8.550 britských libier a dĺžka študijného dvojsemestrálneho programu je od 20.09.2021 do 12.03.2022 s tým, že dňa 10.04.2021 navrhovateľka uhradila zálohovú platbu vo výške 500 britských libier. Z rozhodnutia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu z 27.10.2021 nepochybne vyplýva, že štúdium navrhovateľky na predmetnej vysokej škole v P. je rovnocenné štúdiu v Slovenskej republike podľa § 4 ods. 1 a 5 zákona o prídavku na dieťa. Štúdiu navrhovateľky (od septembra 2021) nepochybne predchádzali jej zvýšené výdavky v súvislosti s prípravou na nástup na túto školu, keď už 10.08.2021 zaplatila za ubytovanie sumu 1.682 eur a dvoma splátkami v júli 2021 uhradila školné na oba semestre, spolu v sume 8.550 britských libier. Ani odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku otca navrhovateľky, ktorý namietal, že súd zvýšil vyživovaciu povinnosť od podania návrhu, teda od 03.08.2021, hoci mala navrhovateľka do školy nastúpiť až od septembra 2021, resp. v čase podania návrhu nebola zapísaná do semestra. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, už pred nástupom a zápisom na vysokú školu, ktorý sa podľa potvrdenia predmetnej vysokej školy konal 16. a 17. septembra 2021 (viď č.l. 10 spisu), mala navrhovateľka nepochybne zvýšené výdavky so štúdiom. Do výdavkov, ktoré navrhovateľka vyčíslila mesačne na sumu 1.060 eur súd prvej inštancie nepochybne započítal nielen školné (čo navrhovateľka ako nedostatok namietala v odvolaní), ale aj ubytovanie, cestovné, stravné, školské potreby, telefón, výdavky súvisiace s ošatením, obuvou, hygienou a mimočasovými aktivitami, pričom súd prvej inštancie správne konštatoval, že od poslednej úpravy výživného sa jej výdavky zvýšili, predovšetkým z dôvodu nástupu navrhovateľky na vysokú školu v zahraničí.

17. Pokiaľ ide o námietku otca navrhovateľky, že navrhovateľka v čase podania návrhu vykonávala podnikateľskú činnosť na základe živnosti, je potrebné uviesť, že živnosť navrhovateľka ukončila 31.08.2021, pričom nebolo preukázané, že by z tejto živnosti dosahovala v auguste 2021 nejaký príjem. Pokiaľ by aj zo živnosti mala príjem, nebolo preukázané, že by bola schopná sa z tohto príjmu sama

živíť. Rovnako nemožno zohľadňovať ako príjem v uvedenom čase príspevok z projektu „Prvá pomoc“ vo výške 3.840 eur, ktorý jej od augusta 2021 vyplácaný nebol. Nedôvodnou je aj námietka otca navrhovateľky, že navrhovateľka je zapísaná ako konateľka spoločnosti J., a teda je podnikateľkou. Je potrebné zdôrazniť, že nebolo preukázané, že by mala navrhovateľka dohodnutú určitú odmenu ako konateľka danej spoločnosti, resp., že by z danej spoločnosti dostávala určitý podiel zo zisku alebo mala garantovaný príjem.

18. V súvislosti s príjmami a výdavkami otca navrhovateľky a jeho majetkovými pomermi, súd u týchto vychádzal z listinných dôkazov, z lustrácii otca navrhovateľky v dostupných registroch, zo správ zo Sociálnej poisťovne, z daňových priznaní a účtovných závierok otca navrhovateľky za rok 2019, 2020, ako aj z výpovedí otca navrhovateľky. Z týchto vykonaných dôkazov bolo možné dostatočne zistiť príjmové a majetkové pomery otca navrhovateľky, na ktorých posúdenie neboli potrebné osobitné odborné, či vedecké poznatky. Vykonať znalecké dokazovanie, tak ako to požadovala navrhovateľka, by aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo hospodárne a účelné, viedlo by to iba k zbytočnému predlžovaniu konania a k zvýšeniu finančných nákladov účastníkov konania. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie majetkové, príjmové pomery otca navrhovateľky preskúmal v dostatočnej miere pre rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti navrhovateľky. Takto súd zistil, že otec navrhovateľky prevádzkuje živnosť V. a je jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti V.. Hoci zo živnosti dosiahol otec navrhovateľky za rok 2020 stratu, bol mu poskytnutý príspevok v rámci projektu „Prvá pomoc“ za obdobie od novembra 2020 do októbra 2021 v celkovej výške 6.600 eur. Pokiaľ ide o vlastníctvo zbraní otca navrhovateľky, ako aj vlastníctvo obchodnej spoločnosti otca navrhovateľky, kde je jediným spoločníkom, vlastníctva stavebných strojov, ktoré taktiež predstavujú majetok vyššej hodnoty vo vlastníctve otca navrhovateľky, aj toto vlastníctvo súd prvej inštancie zhodnotil správne. Otec v konaní nepreukázal, že by stavebné stroje boli z väčšej časti nefunkčné, tak ako tvrdí a že by nemohli byť preto predmetom predaja, prípadne iného finančného využitia. Pokiaľ ide o prenájom nehnuteľností vo výške 650 eur mesačne, otec v konaní nepreukázal, že by príjem z prenájmu týchto nehnuteľností bol príjmom spoločnosti otca, ktorý mal byť zohľadnený súdom už pri posúdení zisku predmetnej spoločnosti. Toto nevyplývalo z daňových priznaní predmetnej spoločnosti. Navyiac z výpisu z listu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX v k.ú. A. vyplýva, že tieto sú v bezpodielovom spoluvlastníctve otca navrhovateľky a jej matky a nie sú vo vlastníctve žiadnej spoločnosti otca navrhovateľky. V danom prípade potom nebolo možné dospieť k záveru, že by tieto boli ziskom spoločnosti otca navrhovateľky, ktorý by mal byť zohľadňovaný v rámci príjmu, tak ako to namietal otec navrhovateľky vo svojom odvolaní. Samotnú výšku nájmu otec navrhovateľky preukázal predloženými nájmnými zmluvami a potom nebolo potrebné prihliadať na určenú všeobecnú hodnotu nájmu na základe znaleckého posudku Ing. Ivana Dobiáša za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2020. Rovnako nemožno považovať za dôvodnú námietku navrhovateľky, že otec navrhovateľky má možnosť predmetné nehnuteľnosti prenajímať vo väčšom rozsahu. Otec navrhovateľky v konaní uvádzal, že tieto nehnuteľnosti v uvedenej časti neboli zrekonštruované a v súčasnosti nie je po nich ani dopyt, preto súd prvej inštancie správne nezohľadňoval príjem z týchto neprenajatých častí nehnuteľností ako potenciálny, keď navyiac predmetné nehnuteľnosti sú stále v bezpodielovom spoluvlastníctve otca navrhovateľky a matky navrhovateľky.

19. V predmetnej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia jasne uviedol, ktoré výdavky u otca navrhovateľky považoval za nevyhnutne vynaložené vo vzťahu k nákladom na bývanie. Zohľadnil pri posudzovaní predmetného nároku aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť otca a rovnako skutočnosť, že vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia a prihliadol na to, v akom rozsahu tvorí navrhovateľka, vzhľadom na svoje štúdium na vysokej škole v zahraničí, spoločnú domácnosť s matkou a sestrou, teda v akom rozsahu sa matka podieľa na výžive navrhovateľky svojou starostlivosťou o domácnosť. Zohľadniac všetky skutočnosti, s poukazom na celkové pomery rodičov, ale najmä možnosti a schopnosti otca navrhovateľky, odvolací súd považuje zvýšené výživné na sumu 530 eur mesačne za zodpovedajúce nielen schopnostiam a možnostiam otca navrhovateľky, ale za zodpovedajúce aj potrebám a výdavkom navrhovateľky, študujúcej na vysokej škole v zahraničí.

20. Vzhľadom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol aj o nedoplatku na zročnom výživnom a spôsobe jeho zaplatenia.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).